

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PREȚIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a:

Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainetate:

Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PREȚIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contien
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;

si mai sus 5 fl v. a.

Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Èr banii de prenumeratiune la

TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.

Visitatiune canonica.

Pré Santi'a S'a parintele Episcopu alu Aradului Ioanu Metianu a intreprinsu Ioi in diu'a Inaltiarii Domnului din anulu curentu o visitatiune canonica in cinci comune din protopresviteratulu Temisiorii, si nume in: Monosturu, Barateazu, Chinezu, Hodoni si Calacea, dintre cari in cele 4 din urma nu se tiene minte, de când nu au mai fost visitate de Archiereu.

Pré Santi'a Sa sosi la órele 6^{1/2} deminèti'a in comun'a Monostar insotitu de acesorulu consistorialu Augustin Hamsea si protodiaconulu Ignatiu Pap. La hotariulu comunei P. S. S. fù intempinatu de unu membru insemnatu de poporu, carele venise, cá se-i multimésca, si se-si esprime bucuri'a, ca pentru a dou'a óra este norocosu a vedé in comuna pre Archiereulu seu. Dupa unu scurtu discursu tienutu poporului P. S. S. continuà calea spre comuna, precesu de unu frumosu banderiu de calareti. Comun'a intréga era frumosu si cu gustu decorata. Calea catra sant'a biserica era preserata cu iérba si cu flori, pre marginea drumului de ambe părțile erau asiediate ramuri de copaci, ér casele cele mai multe erau decorate cu covóre si ferestriile pline cu flori.

La biserica fù intempinatu P. S. S. de preotulu din localitate, parintele Michaiu Rusu, cu crucea, sant'a evangelia si sant'a icóna, si de tenerimea scolaria in frunte cu invetiatorii dela cele doue scóle confessionale.

Intrandu in biserica P. S. S. dupa ce binecuventà poporulu, ceti o rogatiune implorandu ajutoriulu si binecuventarea Ceriului asupra credintiosiloru. Apoi tienù o cuventare, in carea si-esprimà bucuri'a, pentru ca a aflat, ca poporulu nostru din Monostur se gassesce acum intr'o stare mai buna si mai indestulitória, de cum lu-aflase cu ocaziunea primei visitatiuni intreprinse in anulu 1882. Dupa acést'a continuandu P. S. S. espuse insemnatatea serbatorii dilei si serbatoriloru in genere, — aretandu poporului, ca serbatorile sunt instituite, pentru cá omulu intr'ensele se afle mangaiare religiósá, carea se-lu intarésca in

necazurile vietii, si totu de odata unu mijlocu institutu de sant'a biserica pentru alimentarea si desvoltarea spirituala a credintiosiloru, pentru luminarea mintii prin doctrin'a evangheliei si pentru nobilitarea si desvoltarea inimei prin apropiarea omului de Ddiu, prin credintia si resolutiunea spre fapte bune.

Terminandu P. S. S. acésta cuventare plecà imediat spre Barateazu insocit de poporu si intre vii aclamári de „se traiésca.“

La marginea comunei Pré Santi'a S'a fù intempinatu de poporu, carele venise in numeru mare se-si dea espressione bucuriei si multimerei sale, ca dupa unu intervalu, scie Ddiu de câte dieci de ani, — este norocosu a vedé in acésta santa di in mijloculu seu pre Archiereulu seu. Dupa o scurta alocutiune Pré Santi'a S'a plecà spre comuna premersu de unu numerosu banderiu si insocitu de o multime de trasuri. Comun'a intréga era fromos impodobita. Drumulu era preseratu cu iérba verde si cu flori, ér poporulu intregu, teneri si betrani, postati dealungulu ulitiei, ce duce spre sant'a biserica, inaintea carei'a era ridicata o pórtá de triumfu cu inscriptiunea: „bine este cuventat celu ce vine intru numele Domnului.“

La sant'a biserica P. S. S. fù intempinatu de acesorulu consistorialu Augustin Hamsea si preotulu din localitate, Ilie Bai'a, cu sant'a cruce, evangeli'a si icón'a. Intrandu in biserica Pré Santi'a S'a se-versi utreni'a, sub decursulu carei'a miruí intregu poporulu. Apoi tienù o cuventare, in carea vorbi despre reportulu dintre biserica si conditiunile de desvoltare ale poporului atât pre terenulu intelectualu-moralu, cât si pre terenulu economicu. „Nu este seracu, dise Pré Santi'a S'a intre altele in acésta cuventare, omulu, carele pórtá pre Ddiu in inim'a s'a, pentru ca Domnulu si Duchulu Seu celu santu, fagaduitu apostoliloru Sei cu ocaziunea inaltiarii Sale de pre pamentu la ceriuri cu noi petrece pana la sfersitul veacului in sant'a S'a biserica, invetiandu-ne in credintia, indemnandu-ne la fapte, si dandu-ne binecu-

ventarea pàcii Sale celei dumnedieesci spre a poté seversí cu succesu tóte lucrurile nóstre si a-ne plini intru fric'a Domnului si cu demnitate adeveratu crestinesca cursulu acestei vietii, spre a-ne face printr'ens'a demni de viéti'a cea vecinica, fagaduita de Domnulu taturor, cari plinescu poruncile Lui."

Terminandu Pré Santi'a S'a imbarbatà pre poporu la practicarea virtutiloru crestine, la pace si buna intelegere in familia, in comuna si in genere in contactulu cu deaprópele in tóte afacerile vietii. Apoi implorà binecuventarea Ceriului asupra credintiosiloru sei, si asupra tuturor lucràriloru loru.

Imediat dupa servitiulu divin P. S. S. plecà spre nou'a comuna bisericesca romana, Satu-Chinezu insocitu de multime de poporu din Barateazu si din comunele invecinate.

Nou'a comuna romanésca, Chinezulu este o frumósa comuna si cu unu poporu in desvoltare prin lucru si prin credintia.

Mergerea Pré Santiei Sale, a celui dantaiu Archiereu romanu, carele a intrat in acésta comuna, — a fost o dorintia de aprópe o suta de ani si mai bine a fratiloru nostri romani din Chinezu.

Este naturalu deci, ca poporulu din Chinezu a facut totulu, cá primirea Pré Santiei Sale in mijloculu seu se fia splendida, se fia o adeverata expresiune a bucuriei unei inimi, carea a luptat in lupt'a s'a pentru despartirea ierarchica de catra serbi, — cu energi'a, ce numai unu poporu otielitu prin lupte secularie o póte desvoltá.

La hotariulu comunei Chinezu Pré Santi'a S'a fù intempinat de multime de poporu, carele venise se véda, si se primésca pre celu dantaiu Archiereu romanu.

Aclamatu de bucuri'a poporului Pré Santi'a S'a plecà spre comuna, precedatu de unu lungu banderiu de calareti, si insocitu cam de vr'o doue sute de trasuri, in cari luase locu multimea poporului. Banderiulu calaretiloru din Chinezu infacisiá unu aspectu din cele mai frumóse: feciori voinici si cai mandri, mergendu in o frumósa ordine, si cu o mandria, ce o póte avé numai unu teneretu, cu credintia in viéti'a si viitoriu.

Comun'a Chinezu intréga erá pare ca o singura haina de serbatóre, menita a serbatoru rezultatele muncii unei lupte secularie. Drumulu era presaratu cu iérba si cu flori, ferestriile caseloru frumosu impodobite cu covóra lucrate de manile femeii romane. In strad'a principala erau ridicate dóue porti de triumf frumosu decorate cu verdétia, si anume: un'a inaintea casei parintelui Alecsandru Cretiunescu, cu inscriptiunea: „bine ai venitú," ér a dóu'a inaintea santei bisericii cu inscriptiunea: „osan'a celui ce vine intru numele Domnului."

Ajungendu Pré Santi'a S'a in Chinezu aclamatu de bucuri'a poporului intru sunetulu clopoteloru si trascuriloru descalecà la cas'a parintelui Cretiunescu.

De aici fù condusu P. S. S. de preotime la sant'a biserica sub baldachinu cu cantarea tropariului dilei.

In sant'a biserica Pré Santi'a S'a oficià sant'a liturghia, asistatu de asesorulu consistorialu Augustin Hamsea, ieromachulu Teofil Seculiciu din manastirea Hodosiu-Bodrogu, si de parintii: Andreiu Fizesianu din Pesacu, Isai'a Cioc'a din Hodoni, Alecsandru Cretiunescu din Chinezu, Ilie Bai'a din Barateazu, si protodiaconulu episcopescu, parintele Ignatie Papu, — in fiinti'a da facia a unei multimi de poporu si a unui insemnatu numeru de óspeti intre cari am vediatu si pre domni: Petru Truti'a advocatu si fiscu consistorialu in Aradu, Emanuil Ungureanu, advocatu si directorulu institutului de creditu „Temisian'a" din Temisióra, Georgiu Lazaru, advocatu in Ving'a, Ioan Valeriu Barcianu, redactoru la „Luminatoriulu," protopretorele Kabdebo, judele regescu din Ving'a Frohman, si altii multi.

Sub decursulu santei liturgii Pré Santi'a S'a ceti si rogatiunea pentru odichn'a sufleteloru fericitiloru intru aducere aminte credintiosi fii ai bisericii din acésta comuna, pre cari provedinti'a ii-a chiamatu la cele eterne.

La sfersitulu santei liturgii Pré Santi'a S'a tienù poporulu o cuventare, sub decursulu carei'a multi dintre fratii nostrii din Sat-Chinezu versara lacrami de bucuria.

In acésta cuventare Pré Santi'a S'a mai antaiu multiemi lui Ddiu, ca a ajutatu poporulu seu, si din inaltimea Ceriului a dispusu, cá dorinti'a justa, dorinti'a evangelica si canonica a acestui poporu: de a se incorporá bisericii si ierarchie sale nationale in organismulu Metropoliei ortodoxe romane, se se prefaca in fapta, se devina realitate.

Dupa acést'a vorbi Pré Santi'a S'a despre importanti'a bisericee si scólei confessionale intru desvoltarea poporului, indemnandu pre noii credintiosi ai bisericii romane a continuá tot cu mai multa révna a colucrá la sustienerea si desvoltarea acestoru dóua sfinte si dumnedieesci institutiuni, — indemnandu-ii a practicá si cultivá virtutile crestine, cá pre unele, cari singure sunt bas'a si conditiunile bunastàrii vremelnice si vecinice. In fine implorà binecuventarea Ceriului asupra poporului, si asupra tuturor lucràriloru lui.

Dupa esirea din sant'a biserica Pré Santi'a S'a facù mai multe visite, dintre cari amintimu, ca a cercetatu si pre confratele nostru Jiv'a Ungureanu, unu venerabilu betranu, carele in lupt'a pentru despartirea ierarchica de catra serbi a desvoltatu multa energia, si carele pentru iubirea s'a facia de biserica nostra nationala, impreuna cu dnii: Augustinu si Iosif Gombosiu, au suferitu si temnitia. Betranulu Ungureanu este unu omu de etate inaintata, dar din faci'a lui cetesce cinev'a bucuri'a inimei, bucuria, pre carea o póte avé numai unu omu, carele atât pentru viéti'a privata, cât si pentru viéti'a publica si-a implinitu cu succesu detorintiele.

Betranulu Ungurean intempină pre Pré Santi'a S'a cu cuvintele : „Se traiesci Mari'a t'a, Ddiu te-a adusu in mijloculu nostru, ne-ai facut mare bucuria, numai Mariei tale avem se-ti multiemimu sfersitul celu bunu, pre carele l'am ajunsu.“

Dupa terminarea viziteloru P. S. S. luà pranzulu in ospital a casa a parintelui Alecsandru Cretinescu, unde prandira si ospetii veniti pentru acésta ocaziune. La mésa Pré Santi'a S'a ridicá unu toastu pentru Maiestatea S'a si august'a casa domnitória, se mai toastà apoi pentru Pré Santi'a S'a, si pentru poporulu diu Chinezu si pentru parochulu locului, parintele Alecsandru Cretinescu.

Dupa mésa Pré Santi'a S'a plecà la Hodoni insocitu si aclamatu de bucuri'a intregului poporu din Chinezu.

In Hodoni primirea a fost cât se pôte mai cordiala. Si aici intréga comun'a era impodabita cu ramuri verdi si cu flori, si cu bucuri'a inimii credintiosiloru, cari Ddiu scie de câti ani, — pentru antai'a data au fost norocosi a vedé pre Archiereulu loru.

In Hodoni Pré Santi'a S'a serví vecerni'a, asistatu de asesorulu consistorialu Augustinu Hamsea si parochiulu locului Isai'a Cioc'a. Dupa seversirea vecerniei Pré Santi'a S'a tienù o cuventare poporului, in carea cu deosebire accentuà importanti'a invetiaturii si a moralitãtii in desvoltarea poporului, indemnandu pre credintiosi la invetiatura, la lucru si la fapte bune pentru inaintarea loru in bunastare si fericire vremelnicã si vecinica.

Din Hodoni merse P. S. S. la Calacea insocitu si aclamatu de poporulu din Hodoni.

La hotariulu comunei Calacea P. S. S. a fost intempinatu de multime de poporu din acésta comuna, carele venise intru intempinare cu unu frumosu banderiu. Ajungendu la sant'a biserica din Calacea, P. S. S. fù intempinatu de parochulu locului, parintele Moise Grozescu cu trucea, sant'a evangelia si sant'a icóna de tenerimea scolara si de multime de poporu.

In sant'a biserica P. S. S. ceti ecteni'a mare, apoi din genuunchi ceti o rugatiune, implorandu binecuventarea Ceriului asupra credinciosiloru si asupra lucrãrilor loru ; ér dupa acést'a tienù o cuventare poporului, vorbindu-i si punendu-i la inima paz'a legii stemosiesci, si o viétia conform legii Domnului. Desi acésta cuventare a fost a cincea in acésta di, — totusi noue, cari l'am ascultatu in tot loculu, ni se parea, ca nu numai ca este obositu, ci din contra se vedea, ca vorbesce din inima, pentru cá se petrunda la inim'a poporului, unde credemu, ca sfaturile si invetiaturile frumóse a le Pré Santiei Sale voru affá pamentu bunu, si voru produce róda multa. Terminandu Pré Santi'a S'a implorà de nou binecuventarea Ceriului asupra poporului, dorindu-i dela Ddiu tot binele.

Dupa esirea din sant'a biserica P. S. S. mai facù unele visite si apoi insocitu de aclamãrile de bucuria ale poporului, mangaiatu si indestulitu in inim'a

sa de mangaiarea religiósã si de invetiaturile audite din rostulu Archiereului seu, — plecà spre sant'a monostire Hodosiu-Bodrogu, unde remase preste nópte, ér a dou'a di desu de diminétia sosi sanatosu si in pace in Aradu.

Incheiandu acésta dare de seama despre visitatiunea canonica a Pré Santiei Sale, in carea marturisimu, ca nici pre departe n'am potut enará totu ce am vediutu, — ne asociãm si noi urãriloru poporului, cá pre Pré Santi'a S'a Ddiu se-lu tienã in pace, intregu, cinstitu sanatosu, intru dile indelungate, dreptu indreptandu cuventulu adeverului ! — ér poporului nostru i-dicemu, cá Ddiu se-i ajute, cá se prefaca in fapte invetiaturile si intiepletele sfaturi, pre cari le-a audit dela Pré Santi'a S'a.

Se traiesca Pré Santi'a S'a ! Se traiesca, si se prospereze clerulu si poporulu credintiosu.

Din viéti'a parochieloru nóstre.

II.

In viéti'a parochieloru nóstre pôte ca a lipsitu in trecutu bun'a intielegere dintre ómeni ; si pentru aceea n'am potut face pana acum binele, pre carele cu o buna intielegere a ómeniloru din parochia l'am fi potut face. Si precum am disu in numerulu trecutu, pôte ca acésta lipsa de intielegere a potut proveni din imprejurarea, ca nu ne-am potut cunósce destul de bine nici pre noi insine, nici unii pre altii, si pôte ca nu vom fi fost in curatu nici cu rol'a, nici cu angajamentele, pre cari le-am luat in biserica si prin biserica.

Erau de esemplu inainte vreme intr'o comuna doi preoti, unulu mai teneru si altulu mai betranu, amendoi ómeni zelosi si cu multa bunavointia ; dar nu se potriveau unulu cu altulu in privinti'a temperamentului, in privinti'a manierii pastorale, in privinti'a educatiunei primite, in privinti'a cunoscintieloru etc. Celui mai betranu i-se parea, ca nu-lu pretiuesce din destul celu mai teneru ; ér acestui'a i-se parea, ca celu mai betranu nu-i da destula cinste mai cu seama dupa invetiatur'a, cunoscintiele si frumósele lui atestate de scóla. Cu unu cuventu ambii erau preocupati unulu facia de altulu. Si intrandu densii amendoi cu acésta preocupatiune in biserica la altariulu Domnului, in comitetele si in sínódele parochiale, in locu cá amendoi se representeze unulu si acelasi duchu preotiescu, unulu si acelasi spiritu alu bisericeii lui Christos, carele se reasuma : intru a rabdá si a lucrá, nu arare ori se intemplá, se-ii vedi, ca vinu in divergintie si in conficte unulu cu altulu ; si ceea ce este si mai reu, dau ansa la nentielegeri, la sfasiãri, chiar la turburãri in poporu.

Pentru ce ?

Pentru ca nici unulu dintre acesti doi ómeni inteligenti si preoti ai altariului Domnului nu si-a sciut, se-si dea seama, ca ce este densulu, si ce scopu urmaresce prin functiunea si activitatea s'a de

preotu, precum si ce positiune ocupa amendoi in biserica, si pentru ce sunt densii doi intr'o comuna, si nu unulu.

Apoi este o verba vechia, ca daca vei vedé unde v'a pre doi ómeni certandu-se, vin'a mai nici odata nu o pórtá numai unulu, ci mai de multe ori amendoi.

Si daca intre cei doi preoti din esemplulu de sus s'a nascut inca dela inceputu preocupatiuni si divergentie, se scii, ca amendoi sunt de vina, si ca nici unulu dintre densii nu si-a dat silinti'a, cá se afe unu „modus vivendi“ cu celalaltu, seau ceea ce dice santulu apostolu Pavel: „tuturor tóte m'am facut, cá pre toti se-ii dobandescu.“

Preotulu mai betranu de buna seama si-a ganditu in gandulu lui, ca densului si cá preotu si cá omu mai betranu, i-se cuvine, cá colegulu seu celu mai teneru, fia si mai invetiat decât densulu, se-lu cinstésca. Si se póte ca, daca preotulu betranu a gandit astfeliu, — se nu fi gresitu, — pentru ca preoti'a inca este o scóla, ba este mai multu dóra, decât o scóla, pentru ca este o scóla insemnata a vietii pentru preotulu, care traiesce observandu si studiandu.

Preotulu mai teneru, daca a acceptat, cá colegulu seu mai betranu, se-lu cinstésca, si se-lu bage in seama, inca a avut dreptate. Densulu a fost, si este unu omu cu carte multa, cu testimonii bune si investitu cu darulu preotiei intocm'a cá colegulu seu. Se póte inse, ca si densulu, intocma cá mai toti ómenii teneri se se fia incrediut dóra pre multu in testimoniele sale cele frumóse, si se fi uitat, ca dá multa valóre au pentru omu, cand intra in vrétia, testimoniele de scóla; dar dupa ce a intrat odata in vietia, adeverat'a valóre i-o da omului numai succésulu, si respective succesele, pre cari le póte obtiené, *in multele esamene ale vietii, pre cari trebuie se-le depuna in vietii'a practica totu omulu la ficare pasu alu seu.*

Invetiatur'a numai atunci este invetiatura, daca o semte, o vede, si o cunósce ficare omu, pre carele lu-intelnimu, si cu carele avem de lucru, — pentru ca fie care omu, pre carele lu-intelnim, este unu feliu de comisiune esaminatoria. Totu omulu, care voiesce, si doresce, fia elu ori cine ar fi, are dreptu se ne esamineze din faptele nóstre, si se enuncie judecat'a s'a asupra invetiaturii nóstre.

Ast'a este odata asia, si nimenea nu mai este in stare a-o schimbá.

Cunoscutulu inventatoriu Edisoehn n'a avut pré multe atestate despre invetiatur'a s'a din scóla; dar invetiatur'a si capacitatea lui prin inventiunile lui o-a semtit lumea atât de multu, încát in intréga lumea culta mai ca nu mai este omu pre intregu globulu pamentului, carele se nu-lu cunósca, si recunósca iu specialitatea lui de omulu celu mai capace si celu mai invetiata.

Cine i-a dat acestui omu atestat de invetiatura si de omu invetiatu?

Si-a dat elu insusi prin lucrările si inventiunile sale. Acestu atestatu nu este scrisu nici pre chartia, nici pre pergamentu, si nu are nici sigilu mare, nici sigilu micu; ci este inscriu in judecat'a intregii lumii culte, si pórtá sigilulu veciniciei.

Dar se-ne întórcemu la obiectu:

Daca intre preotulu mai betranu si intre preotulu celu mai teneru din comun'a cutare s'au nascut divergentie, atunci ne rogám, se nu ni-se iea in nume de reu, daca ne permitem a dechiará, ca amendoi voru fi portandu vin'a, si anume din urmatórele motive:

Celu mai betranu trebuiá, se fia cu minte si cu intieptiune in contactulu cu colegulu seu mai teneru, pentru ca are la activ'a vietii sale scól'a vietii, carea este cea mai buna scóla a intieptiuni; ér celu mai teneru trebuiá se fia cu minte, pentru ca are carte mai multa, ér cartea este numai atunci carte, daca se vede, se semte, si se cunósce pre omulu, carele o are.

Preotulu mai teneru a invetiat din carte, ér celu mai betranu a invetiat si din carte si din vietia, ca preotulu este parinte, si trebuiá se scie, ca in famili'a, in carea fratii, crescuti mari si cu familii, — se cérta unii cu altii, pruncii lor se demoraliséza. Apoi amendoi acesti preoti sciu, ca densii sunt chiamati a fi lumina si modelu poporului in tóte cele bune, si o sentinela neadormita intru conducerea si ingrijirea poporului credintiosu, precum si aceea, ca densii sunt instituiti doi intr'o comuna, si nu numai unulu, pentru cá glasulu bisericei, glasulu Domnului se fia mai puternicu si cu atât mai tare se se semta, si se-se cunósca stepani'a si puterea acestui glasu in tóte afacerile vietii private si publice a credintiosiloru.

Voru fi mai traindu, seau voru fi murit acesti doi ómeni din comun'a cutare, nu este lucru nostru a scrutá; dar pana cand erau densii inca in vietia, am vediutu cu ochii nostri satulu.

Si cum era satulu?

Tocma cum erau preotii.

Daca vorbeai cu vre unulu dintre preoti, se plangea incontra celuilaltu; ér daca vorbeai cu poporenii, ei inca se plangeau unii incontra altor'a. Ficare dintre preoti dicea despre sene, ca numai densulu este preotu, ér celalaltu nu; ér credintiosii sfasiati in partide dupa preoti diceau: „noi ni-su buni, ér celalalti sunt rei.“

Smintele la inceputu mici ale duoru ómeni au ruinatu o comuna, carea, daca ar fi avut alti ómeni, ar fi potut se fia tare si mare, ar fi potut se infloresca, si se fia astadi si de astadi inainte o comuna de modelu.

Voru mai fi fost, seau voru mai fiend, astfeliu de comune, nu mai serutám. Credemu inse ca cele amintite sunt pré de ajunsu, spre a-ne deschide cu totii ochii si a intielege, ca astadi avem lucruri multe si grele, si nu ne mai este permis a cadé in gresielele trecutului.

Din istori'a increstinării Romaniloru.

Notiuni generale despre aplicarea vechiloru Romani la diverse culte d'vine, si mai vertos la cultulu crestinescu.

(Continuare.)

Domnulu nostru Isusu Christosu.

Eu sum lumin'a lumei, ce-lu ce-mi urméza mie nu va umblá intru intunerecu, ci va avé lumin'a viétiéi „Ioanu 8. 12. Lumina amu venitu in lume. Ioanu 3. 19, pana eand sum in lume, lumina sum lumei Ioanu 9, 5. si intrénsulu viétiá era, si viéti'a era lumin'a ómeniloru, si lumin'a luminéza intru intunerecu, si intunereculu nu o-au cuprinsu, si amu vediutu marirea lui, marirea cá a unui'a nascutu din Tatalu, plinu de daru si de adeveru Ioanu 1. 4. 5. si 14.

Domnulu si mantuatoriulu nostru Isusu Christos filulu si sapienti'a Tatalui, si a dou'a persóna a san-tei treime, din inspirarea duhului santu s'au intrupatu si s'au nascutu din précurat'a fecióra Marie in Vit-leemulu Iudeiei „Si tu Vitleeme Efrata de si esci mica intre mielele lui Iud'a, din tine mi-va esi mie unu barbatu spre a fi Domnu in Israïlu, a cărui esire sunt din vechime, din dilele eternitáti“ (Michea cap V. v. 2.) Sau nascutu in timpulu predisu prin prn-feti „Sceptrulu din Iud'a nu se va luá, nici legisla-toriulu dintre cópsele lui pana ce nu va vení Silo pacificatoriulu, pre care-lu astépta tóte neamurile“ (I Moise 49. 8—11) Si nici nu s'au luatu sceptrulu seau domni'a din famili'a lui Iud'a, pana ce s'au nas-cutu Christos. E dreptu, ca pre atunci au domnitu in Iude'a Idumeulu Irodu sub scutulu Romaniloru, inse domni'a romaniloru numai in anulu acel'a au in-ceputu, in care s'au nascutu Christosu, cand s'au conscris poporulu dupa censulu romanu, s'au dupa cum dice s. Pavel Apostolulu „Cand au venitu plinirea vremii au trimisu Dumnedieu pre fiulu seu celu nascutu din muere, care s'au facutu sub lege, cá pre cei de sub lege se-i rescumpere, cá se luam mostenirea fiésca“ (Galateni 4. 4.)

S'au nascutu in eslea dobitócoloru, s'au taiatu imprejuru si s'au adusu in bisericu dupa prescisele le-gei, cá se dee esemplu ómeniloru la umilire si as-cultare. Cand au fostu de doisprediece ani s'au dis-putatu in bisericu cu mai marii si carturarii poporu-lui, dela doisprediece ani, pana la treidiecei, au fost sub ascultarea párintiloru.

Elu, fiulu lui Dumnedieu n'au venitu se strice legea, ci se-o intocmésca „se nu socotiti cá am ve-nitu se stricu legea s'au profetií, n'am venitu, se stric ci se implinescu (Math. 5, 17.) si se inpace prin transulu tóte,“ (Coloseni 1. 20.)

Au venitu, se chieime pre toti ómenii intr'o fa-milia mare, sub acela-si capu, si aceleasi legi „Ve-niti catra mine toti cei osteniti, si insarcinati, si eu ve voiu odihni, luati jugulu meu preste voi si ve invetiati dela mine, cá-ci eu sunt blandu si smeritu cu inim'a, si veti afla odichna sufletelorú vóstre cá-ci jugulu meu este bunu, si sarcin'a mea este usióra“

(Matheiu 11, 28, si 29.) si intr'altu locu „De inse-téza cinev'a, se vina la mine, si se bea, celu ce crede in mine, pre cum au disu scriptur'a, riuri de apa vie voru curge din pantecele lui.“ (Ioanu 7, 38.)

Isus au inceputu a invetiá a) in Sinagoga „stre-batandu Isusu tóta Galilea invatiá in sinagogele loru, binevestindu evangeli'a imparatiei, vindecandu tóte bó-lele, si neputinti'a dintre ómeni, si au esitu vestea lui prin tóta Siri'a, si aduceau la densulu pre toti cei bolnavi si pre toti cei ce se aflau in felurite ne-putintie, pre cei indraciti pre cei lunatici, si pre cei slabanogi, si ii vindecá pre ei (Math. 4. 23—9. 35.) b) In templu, (Math. 26, 25.) c) In munte (Math. 6, 6.) d) din corabie (Luca 5, 3.) e) prin sate si cetati (Luca 13, 22.) si prin tóta Iude'a (Luca 23, 5.) Si se mirau popórele de invetiatur'a lui, cá-ci elu invetiá, cá celu ce are putere, éra nu cá carturari (Math 7. 28.) Nici odata n'au vorbitu omu asia ca acest'a (Ioanu 7. 46.) si se mirau popórele de cu-vintele harului care esiau din gur'a lui.“ (Luca 4, 22.)

Éra Ioanu audindu in temnitia de lucrurile lui „Tu esci celu ce are se vina, au pre altulu se-lu as-temptamu? Si respundiendu Isus au disu loru, mergeti si spuneti lui Ioanu, cele ce ati vediutu, si au disu, orbii vedu, schiopii umbla, leprosii se curatiescu, si surzii audu, mortii se scóla, si seraciloru se bineves-tesce Evangeli'a, si fericitu e celu ce nu se va tur-burá in mine“ (Math. 11. 2—7 18.) voi ati trimisu catra Ioanu, si elu au marturisu adeverulu, éra ea nu ieau marturie dela omu, eu am marturia mai mare decât Ioanu, cá-ci lucrurile, care mi-au datu Tatalu se le facu, aceste lucruri, cari eu facu, marturisescu de mine, ca tatalu m'au trimisu si tatalu, care m'au trimisu, au marturisu despre mine, voi sunteti din cele de josu, eu sum din cele de susu (Ioanu 5. 34—38.)

Astfelu marturisu Isusu despre sene, i-au urmatu lui multime mare din poporu, din Galile'a si din Decapoli, din Ierusalim si din Iude'a si de ceea parte de Iordanu (Math. 4. 25—12. 15.) Din Idu-meu, din prejuru Tirului si alu Sidonului multime mare audindu câte facea, au venitu la densulu, cá-ci elu au vindecatu pre multi, încát se imbulzeau pre elu cá se se atinga de densulu, cá-ci aveau chinuri si du-huri necurate, si cand lu-vedeau, se plecau iuaintea lui strigandu si dicend: Tu esci fiulu lui Dumnedieu Marcu 3. 7—13) si indata cunoscendu Isusu puterea ce au esitu din transulu, intorcenduse catra multime, cine s'au atinsu de vestmintele mele? Éra invatiaceii lui au disu, vedi ca multimea ne impresóra si dici cine s'au atinsu de mine? (Marcu 5, 29—32) si s'au adunatu multime de poporu, încát se calcau unii pre altii (Luca 6, 17—12, 1. Ioanu 6, 1,) si nu puteau nici se manance (Marcu 3, 20.) si multime mare de ómeni asterneau vestmintele loru pre cale, si taiau stalpari de copaci, si asterneau pre cale, si cari mer-geau inainte si veneau in urma, strigau Osana fiulu lui Davidu. (Math. 21—7—10.

Intru acésta multime de ómeni, e cu neputintia se nu fie fostu si Romani, cand scim din punctulu precedent, ca cu unu seclu mai înainte, dela anulu 67 înainte de Christos, au inceputu Romanii a o colonisá cu colonii Romane Palestin'a, cari tot din acela motivu, care au ascultat pre Ioanu, ascultau si pre Isusu adeca cá se anda ceva nou, cá-ci romanii precum atunci, asia si pana astadi sunt iubitori de noutáti, si acést'a o zicemu cu tóta posibilitatea. Ca toti Athenienii si strajinii — adeca Romanii — nou veniti, nu se ocupau de nimicu alt'a, decât de a vorbi, seau a audí ceva nou (Faptele, Apostoliloru 17. 21) si selu controleze pre Isus nu cumva elu este Messia celu promisú pamenteanu, care convertea la sine pre senatorii si centurionii romani, nu eu o dicu acést'a, ci sant'a scriptura.

Primulu Romanu crestinu.

Santulu Evangelistu Matei scrie: „cà intrandu Isusu in Capernaum, s'au apropiatu catra densulu unu sutasiu, rugandu-lu si dicénd: Dómne! servulu meu zace in casa paralicu, reu chinuindu-se si au disu Isusu lui, eu venindu lu-voiu vindecá, si respundiend sutasiulu au disu: Dómne! eu nu sum vrednicu se intri sub acoperamentulu meu, ci di numai cu cuvéntulu, si se va vindecá servulu meu. Ca si eu sunt omu sub autoritate, avendu sub mine ostasi, si dicu acestui'a: dute, si se duce, si altui'a vina, si vine, si servulu meu fa acést'a, si face. Éra Isus audindu acést'a s'au minunatu, si au disu celoru ce-i urmau. Adeveru dicu voua, nici in Israilu, n'am aflatu atât'a credintia, si dicu voue, ca multi voru veni dela rásaritu si dela apusu, si se voru odichni cu Avramu, Isac si Iacob, in imperati'a ceriuriloru. Éra fii imperatiiei voru fi aruncati int'u intunereculu celu din afara, acolo va fi plangere si scrisinire dintiloru. Si au disu Isus sutasiului: mergi si precum ai crediutu se-ti fie tie.“ (Matheiu 8, 5—14. Luc'a 7. 2—11.

Acestu sutasiu n'au fost Iudeu. Despre acést'a atestéza santulu Evangelistu Luc'a dicendu: Era servulu unui sutasiu, carui era pretiosu, era bolnavu si era se móra, si audindu de Isus, au trimisu la densulu betranii Iudeiloru rugandu-lu cá se via se vindece pre servulu lui. Éra viindu catra densulu lu-rugau cu deadinsulu dicendu: ca vrednicu este acel'a carui'a se va face acést'a, ca iubesece poporulu nostru, si ne-au ziditu sinagog'a, si Isus merge cu dansii. (Luc'a 7. 1—5.) Dara ce marturie ne trebuie mai mare, decât cand insusi Isusu dice, nici in Israilu n'am aflat atât'a credintia, adeca ca nu-i Iudeu?

N'au fost elu nici de alte natii, cá-ci cand vinu înainte in sant'a scriptura barbati de alte natii convertiti la Christosu afara de Romani, acei'a totdeaun'a se insémna si scriu cu nationalitatea loru propria, precum Iosifu si Nicodimu „Éra unu omu din Farisei anume Nicodim, boier alu Iudeilor (Ioanu 3, 1.) seau cá famenulu etiopianu, si éta un barbatu

etiopianu, famenu, cu mare stapanire, care era preste tóte visteriile reginei, au fost venitu la Ierusalimu sè se inchine“ (Fapt. Apost. 8, 27.)

Asia dara de câte ori in sant'a scriptura langa dignitate nu se pune si nationalitatea, este a se crede ca respectivulu este de nationalitate romana, a caror'a au fost domnia si imperati'a, si cari o astfelu de demnitate nu o dau streiniloru, mai vertosu intru aceste timpuri de certe si lupta intre Iudei, Daci, Germani si alte popóre supuse vulturului romanu, cari conspirau in contra imperatiiei romane. Prin urmare centurionulu din Capernaum, carui'a Christos i-au vindecatu servulu a priori este romanu, si primulu romanu crestinu convertitu de insusi Christos.

Cuvintele acestea ale mantuatoriului „Adeveru dicu voue nici in Israilu n'am aflatu atât'a credintia“ trebuie bine luate in consideratiune. Domnulu si mantuatoriulu nostru Isus Christos, precum singuru marturisesce despre sene, la inceputu, au fost trimisu, numai catra oile cele perdute ale casei lui Israilu, (Math. 15, 24.) si pre invatiacei sei, santii Apostoli i-au trimisu antaiu numai catra oile cele perdute ale casei lui Israilu (Math. 10—6 si 7.) si numai dupa ce nu l'au primitu Iudeii, au disu „cà se va luá dela ei imperati'a lui Dumnedieu, si se va dá neamului, care va face rodurile sale. (Math. 21, 43.) si ca si alte oi are, care nu sunt din staululu acest'a, si pre acele trebuie se-le aduca, cá se fie o turma si unu pastoriu“ (Ioanu 10, 16.) si numai dupa ce l'au restignitu si au inviatu din morti, au trimisu pre apostolii sei in tóta lumea, se binevestésca evangeli'a ta tóta zidirea, si se invetie tóte neamurile botezandu-i pre ei in numele Tatalui si Fiului si santului duchi, promitiendu-le asistenti'a sa pana la sfersitululu veacului. (Math. 28, 19. Marcu 16, 15. Luc'a 14, 47.)

Pana la crestinarea primului romanu crestinu centurionulu dela Capernaum (Math. 8, 5.) numai patru apostoli, Andreiu, Petru, Iacob si Ioanu i-urmase lui Christosu. (Matheiu 4, 18—23.) Cá-ci Apostolulu si evangelistulu Matheiu, uimai dupa increstinarea primului romanu, centurionulu din Capernaum au fost chiamati ceialalti Apostoli (Math. 10, 2—5 Marcu 3, 13.) si numai dupa increstinarea centurionului, primului romanu crestinu din Capernaum, au fost trimisi Apostolii (Math. 9, 56. Marcu 6, 7. Luca 9, 12.) si numai dupa increstinarea primului romanu centurionulu din Capernaum, au alesu Isusu 70 de invetiacei, si i-au trimisu doi cate doi inaintea s'a (Luc'a 10, 1.)

Seau combinandu dupa cei trei ani de binevestire a lui Isusu in anulu antaiu s'au prim'a pascha cu anulu 31 alu etáti sale, au facutu minunea cea dantaiu in nunt'a din Can'a Galileiei (Ioanu 2.) au sanatu pre servulu primului romanu crestinu, (Math. 8.1) pre fiulu omului imperatescu, care este adou'a minune, carea o au facutu Isus fiind in Iude'a (Ioanu 4. 54), si au chiamatu pre cei patru apostoli:

Andreiu, Petru, Iacob si Ioan (Marth. 4. 18.) In alu doilea anu sau pascha a dou'a, in anulu 32. alu etătii sale inmultindu-i se invatiaceii au alesu 12, pre cari i-au numitu Apostoli (Math. 10. 2. Marcu 3. 13.) In alu treilea anu, seau pasch'a a trei'a, 33. anu alu etătii sale au alesu si trimisu pre cei 70 de invatiaceii. (Luca 10. 1.)

Din premise dara pana la evidintia este demonstratu si adeveritu, ca cu esceptiunea Apostoliloru, Andreiu, Petru, Iacob si Ioanu, primul romanu crestianu, centurionulu din Capernaum, si prin urmare increstinarea romaniloru, s'au intemplatu inainte de chiamarea, alegerea si trimiterea Apostolilor si a celor 70 de invatiaceii, ceea ce era de demonstrat.

Dara si acesti Apostoli prin prejudetiile loru adese ori l'au nemultiamita pre Isusu espunendu-lu probeloru, pentru aceea ii-numesce, fricosi si putien credintiosi, (Math. 8. 25. — 14. 26. Marcu 4. 40 — 6. 50,) nepreceptuti si neintielegatori (Marth. 15. 16. Marc. 7. 18. Luca 8 24. — 17. 6.) Ba candu niau datu trupulu si sangele seu, se-lu mancamu si bemu sub speci'a panii si a vinului, dicend: celu ce mananca trupulu meu, si bea sangele meu, remane in mine, si eu intru elu, voiau se-lu lase si parasésca dicandu, greu este acestu cuventu cine pote se-lu-asculte? Si s'oru intorsu inapoi si numai umbra cudansulu, atunci au disu Isusu celoru doispredece, au dora si voi voiti seve duceti? Vediendu invatiaceii ca Isusu nu cedéza, au respunsu prin reprezentanteleloru Petru Apostolulu. „Domne la cine vomu merge tu ai cuvintele vietiei de veci, (Ioanu 6. 56—69.) Si când inainte de patim'a s'a au mersu in gradin'a Getsimaniei se se rogá parintelui cerescu ca deca este cu putintia se treca dela dansulu paharulu acest'a se nu-lu bea, ii au rogatu se priveghiazé si se se róge case nu intre in ispita, căci duhulu este gata, éra trupulu neputinciosu si fiind in agonie mai cu deadinsulu se ruga, incât se facuse asudorea lui ca picaturile de sange ce cadu pre pemantu, si Apostolii in locu de a priveghiá si ase ruga au adormitu, fiind ingreniati de somna. (Math. 26. 37—47. Marcu 14. 33. Luca 22. 39—47.)

Ba Isusu au profetitu chiaru că i-lu voru parasi. „Éta vine ciasulu, ca se ve resipiti fie-carele la ale sale, si pre mine me veti lasa singuru“ (Ioanu 16. 31. si 32), ci când au venitu „Iuda cu glóta multa cu sabii si cu filinare, dela archierei, carturari si batranii poporului, si l'au prinsu, toti au fugitu si lau lasatu (Marcu 14. 50. Marth. 26. 56.) Numai Petru si Ioanu iau urmatu pana in curtea archiereului, unde Petra celu ce mai inainte au promis lui Christosu când au disu ca-lu voru parasi ca macaru si morte va suferi, decát se se lapede de elu, inaintea unei slusnice de trei ori s'au lapadatu de Isusu, dicând ca nu-lu cunosce, si nu scie ce dice servitorea. — Acelu Petru dicu, pre care apuseni i-lu tienu si pretindu alu cunosce, de vicariulu si locutiitoriulu lui Isusu Christosu pre pamentu in curtea

archiereului la intrebarea, si fati'a unei slusnice, de trei ori cu juramentu sau lepedatu de Christosu, ca nulu cunosce, nu scie nu pricepe, ce dice slusnica. (Math. 26. 69. Marcu 14. 66. Luca 22. 55. Ioanu 18. 15.)

D i v e r s e.

* **Santirea bisericei gr. or. romane nou edificata in Cianadulu-Serbescu** se va tiené in diu'a Steloru Rusalii, adeca in 9. Iuniu a. e. st. n. si se va efeptu prin Pré Santi'a Sa, parintele Episcopu diecesanu *Ioanu Metianu*, la care actu prin acést'a cu tóta onórea se invita preotimea din comunele invecinate si toti binevoitorii domni, cari au binevoitu a ne spriginí in sublimulu scopu cu denariulu loru. — Eli'a Telescu, parochu ort. rom.

* **Denumtre.** Parintele *Corneliu Ursuti*, capelanu in Siepreusiu, este numitu capelanu in armata pentru aperarea tierii.

* **Bibliograficu.** In editur'a cancelariei Negrutiu din Gherl'a au aparutu urmatórele carti: „catechese pentru pruncii scolari din scólele elementarie“ de *Titu Budu* pretiulu 1 fl. si: „din trecutulu Silvaniei, legenda de *Victor Rusu*“. Pretiulu 1 fl.

* **Piat'a Aradului** din Vinerea trecuta: Gráu de celu mai greu 6.20 fl. ér acelu amestecatu 6.10 fl. — secara 5.— fl. — Orzulu s'a vendutu cu 5.50 fl. — Ovesulu 5.10 fl. — Cucuruzulu 4.20 fl. — Mazere 20.— fl. — Fasolea 12 fl. — Lintea 24 fl. — Cartofii 4 fl. per 100 chgr.

Carnea de vita chil'a 52 cr, cea de vitielu chgr. 80 cr, cea de porcu 52, cea de oie 32 cr, unsórea chil'a 75 cr, ér elis'a per chila 70 cr. v. a.

C o n c u r s e.

Nr. 1855/1889.

Pentru deplinirea definitiva a duor catedre profesorali la institutul teologicu alu eparchiei gr. or. romane a **Aradului**, si anume: a catedrei pentru studiile exegetico-istorice cu studiile auxiliare, — si a catedrei de teologi'a sistematica si eventualminte si alte studii, conform conclusului Venerabilului Sinodu eparchialu aradanu dto 17/29. Aprilie a. e. Nr. 31. — se escrie concursu cu terminu de **30 de dile dela prim'a publicare**

Salariulu impreunatu cu fia-care din aceste catedre este de câte 900 fl. si dreptulu la quinquenaliile stabilinde prin Venerabilulu Sinodu eparchialu.

Doritorii de a ocupá un'a din aceste catedre au a-si substerne recursele loru instruite cu documentele despre cualificatiunea prescria prin conclusulu sinodalu de sub Nr. prot. 69 din an. 1885., pana la terminulu sus indicatu.

Arad, din siedinti'a consistoriala tienuta in 1/13. Maiu 1889.

Consistoriulu eparchiei gr. or. romane a Aradului.

—□—

Nr. 1686/889 Plen.

Pentru deplinirea postulu vacantu de protopresviteru alu **Aradului**, conform conclusului consistorialu dto 3/15 Noemvrie 1887 Nr. 3408 si pre bas'a conclusului luat de comitetulu protopresviteralu alu tractului Aradului sub dto 14/26 Aprilie a. e. Nrulu protocolar 3. se escrie concursu cu termin de **40 de dile computatu dela prim'a publicare** in „Biserica si Scóla

Emolumentele impreunate cu acestu postu sunt:

1. Din protopresviteratu: birulu protopresviteralu usuat, tacsele dela siedulele de cununii usuate, si pausia-

lulu de cancelarie preliminaru prin comitetulu si sinodulu protopresviteralu conform conclusului sinodului eparhialu in vigóre.

2) Din parochi'a protopresviterala: un'a sesiune de pamentu, birulu preotiescu usuatu, dotatiunea dela orasiulu **Arad**, si stolele usuate pre langa observarea, ca un'a a trei'a parte din venitele parochiei protopresviterale compet capelanului protopresviteralu.

Aspirantii la acestu postu de protopresviteru se aviséza a substerne in terminulu indicatu subscrisului consistoriu concursule lor instruite cu documentele despre cuaficatiunea normata prin §-ul 53 din statutulu organicu si conclusulu congresualu de sub Nr. prot. 111. din anul 1888.

Arad, din siedinti'a Consistoriului plenariu tienuta in 1/13 Maiu 1889.

**Consistoriulu eparchiei gr. or.
române a Aradului.**

—□—

Nr. 1910. Plen.

Pentru deplinirea postului vacantu de protopresviteru alu **Banat-Comlosiului**, pre bas'a conclusului luat de comitetulu protopresviteralu alu tractului Banat-Comlosiului in siedinti'a s'a tienuta la 20. Martie a. c. se escrie concursu cu terminu de 45 de zile dela prim'a publicare in „Biserie'a si Scól'a.“

Emolumentele impreunate cu acestu postu sunt:

1. Din protopresviteratu: birulu protopresviteralu usuatu, taxele dela siedulele de cununii usuate si pausiululu de cancelaria preliminaru prin comitetulu si sinodulu protopresviteralu, conform conclusului sinodului eparhialu in vigóre.

2. Din parochi'a protopresviterala: un'a sesiune de pamentu, birulu preotiescu usuatu si stolele usuate.

Aspirantii la acestu postu de protopresviteru se aviséza a substerne in terminulu indicatu subscrisului Consistoriu recursele lor instruite cu documentele despre cuaficatiunea normata prin §-ul 53 din statutulu organicu si conclusulu congresualu de sub Nr. prot. 111/1888.

Arad, din siedinti'a consistoriala tienuta in 1/13 Maiu 1889.

**Consistoriulu eparchiei gr. or.
române a Aradului.**

—□—

Pe parochi'a reposatului preotu Samuil Istvanescu din **Secusigiu**, cá de clas'a prima se escrie concursu cu terminulu de 30 de zile dela prim'a publicare in fói'a „Biserie'a si Scól'a.“

Recurentii, cari au depusu esamenul u de maturitate trebuie se substérna, recursele sale adresande la comitetul parochialu din Secusigiu Reverendissimului Domnu Meletiu Dreghiciu in Timisiór'a si a se presentá in vre-o dumineca seau serbatóre spre aretarea desteritáti sale in cele bisericesci si cántári.

Timisióra, 11. Maiu 1889.

Comitetulu parochialu.

Cu scirea si invoirea mea: **MELETIU DREGHICIU**, m. p. protopresviterulu Timisiorii.

—□—

Pentru parochi'a de a III-a clasa din comun'a **Dusiesci**, in urmare decisului Ven. Consistoriu gr. or. oradanu de dto 3 15 Aprilie Nr. 335. B. se escrie concursu, pe langa urmatórele beneficii parochiale:

1. Pamantulu parochialu 16 holde catastrale cu unu venitu curat de 160 fl. 2. Din gradin'a si cas'a parochiala

40 fl. 3. Dela 131. case 17. cubule de bucate cucuruзу socotitu cu 5 fl. cubululu unu venitu 85 fl. 4. Din inmormentari mari si mici venitu 40 fl. 5. Din cununii, masluri, festanii si alte accidentie 40 fl. 6. Din 131. dile de lucru cu man'a 39 fl. Sum'a totala 404 fl. v. a.

Doritori de a ocupa acésta parochie sunt avisati a-si ascerne recursorile pana la 28. Maiu adresate comitetulu parochialu la subscrisulu protopresviteru in Rabagani éra in 29. Maiu se va tiené alegerea sau a 2-a di de Rusali.

Datu in 25 Aprilie in Siedinti'a Comitetalui parochialu din Comuna Dusiesci.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: **ELI'A MOG'A**, m. p. protopresviterulu Beinsiului.

—□—

Pentru deplinirea postului de preotu imbinatu cu celu invetiatorescu, — la vacant'a parochia gr. orientala de class'a III. din comn'a **Lapusnicu**, se escrie concursulu cu terminu de alegere pe diu'a de 20. Iuliu st. vechiu a. c.

Emolumentele sunt: un'a sesiune de pamentu, parte aratoriu, parte fenétia, 1 jugeru intravilanu parochialu, birulu de câte un'a mesura cucuruзу in bómbe si stol'a aici usuata dela 120 Nr. de case, pentru conferenti'a tractuala 2 fl. carausia gratuita in afaceri oficióse, si cá léfa invetiatoresca: 1/2 jugeru intravilanu, in bani gat'a 100 fl. v. a. pentru lemne din cari se se incaldiésca si scól'a 24 fl.; pentru curatirea scólei 5 fl. cari tóte la olalta se potu urcá la sum'a de 500 fl. v. a.

Aspirantii la acestu postu sunt avisati a-si tramite recursele — cuviintiosu adjustate, — pana inclusive 16. Iuliu st. vechiu a. c. parintelui protopresviteru Georgiu Creciunescu, in Belincz, p. u. Kiszetó, éra pana atunci a-se presentá in st. biserica, spre a-si aretá desteritatea in cele rituale.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **GEORGIU CRECIUNESCU**, m. p. protopresviteru.

—□—

Pentru vacant'a parochie de a III.-a clasa din comun'a **Sierghisiu**, protopresviteratulu Pestesiuului Cottulu Bihoru se escrie concursu cu terminu de 30 de zile dela prim'a publicare.

Emolumentele sunt:

1) birulu preotiescu dela 110. numere case un'a vica cucurudiu sfarmatu.

2) folosirea aloru 22. jugere pamentu parochialu bun.

3) dela 110. numere case un'a diua de lucru cu palmile.

4. Stolele usuate anuale 80 fl.

5. Casa parochiala cu gradina, grajdu, colna si tóte cele necesarie, precum si fantana in ocolu, lemne de focu din padurea comunala. tóte acestea computeate la olalta dau o suma de 412 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochie sunt avisati a-si trimitte recursele loru instruate in sensulu Statutulu organicu si a regulamentulu pentru parochii, adresate comitetulu parochialu subsemnatului protopresviteru in Lugasiulu de sus, post'a ultima Élesd — si a se presentá in vre-o dumineca ori serbatóre in Sf. biserica pentru de a-si aretá desteritatea in cele rituale.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **TEODORU FILIPU**, m. p. protopresviteru.

—□—